

Elämän myrskyissä

Talvi löi huurtehen ikkunaan mi suojasi lapsen kalvakkiaan, on sisässä huonehen hämääää jok' kylmästi tervehtää elämää.

Vanhus se vaalivi itkevää lastaan ei konsaan väsy lohduttamasta: hän toivolla huokui hämääää jo tulikin alkaa liekehtimään.—

Pieni taimi jo varttansa kasvaa vaan paljon on sattunut jo esteitä vastaan, hän kohoovi ylös kuin juureton puu mi ravinnon puutteessa surkastuu.

Rikkaiden lapset ne lahdella soussi kulkurin tielle ne myrskyt vaan nousi, saapuuko konsaan matkansa määrään niin huokeesti voisihan eksyä väärrään?

Menta on vajonnut sen liejuiseen pohjaan, voimat ei riittäneet tarttumaan ohjaan — orjan kahleet niin raskaana painaa rinnassa tunnen polttoa, vaivaa.

Kestäköön hetkinen viel' myrskyistä säättä nostakoon kuohut viel' vaahtoista päätä, myrskyissä taistellen ne voimat vaan kasvaa jo urheesti ohjailen kuohuja vastaan.

Kalle Koski.

Köyhän pikku sisko

Kirj. Josephine Conker-Kaneko.
(Jatk.)

Hän palasi kotiin, ja istui paikalleen tytön ääreen. Hän ei ollut tottunut näkemään sairautta vakavaa laatuja, mutta hän vaistomaisesti tunsi, että Verona ei parane enään. Ja kun hän katseli hänen kalpeita kasvojaan, jotka nyt olivat niin laihat ja pienet, ja muisti iloisen, terveen tytön joka hänestä niin hyvää puhui katuvaunussa, vain muutamia viikkoja sitte, niin tunsi hän kyynleet juoksevan poskilleen. Hän ei itkenyt tavallista itkua. Tunne, jonka hän tunsi oli omituinen. Avuttomana katsella kuolemaa, jonka voi nähdä mutta ei estää. Nähdä elämä, voima, kauneus, nuoruus kolutettavan näkymättömällä tulella, ja voida istua kärsivällisesti vieressä voimattomana estää sitä. Ja tämä avuttomuuden tunne sai kyynleensä vuotamaan melkein tyneille kasvoilleen, ja vaikka hän tunsi ne, ei hän pyyhkinyt niitä pois.

Verona aukasi silmänsä ja katsoi häneen. Katseensa ei ollut houreinen. Sitte hän hymyili heikosti, ja tuskin kuuluvalla äänellä kysyi: "Miksi te itkette?" Anton vastasi vain pyyhkimällä pois kyynleet ja koettaen hymyillä takaisin. Verona katsoi häntä pitkään ja tarkkaavasti. "Minä olen ollut kovasti kipeä",

ja sitte hän kysyi äkkiä: "Onko äiti käynyt täällä?"

Veri syöksyi Antonin kasvoihin, ja hän epäröi vastata. Verona tutki häntä silmillään. — "Minä luulin että näin hänet useamman kerran... ja hän sanoi: 'älä huolehdi, minun pikku tyttöni'... Minä olen... varma... hän tuli eilen illalla... eikös tullut?"

"Ei... se on, näkkääs, Verona, teidän äitinne myöskin sairastui..."

"Ja hän... kuoli."

Anton katsoi häneen tuhmasti. Verona täydensi hänen lauseensa niin helposti ja tyneesti, mutta Anton ei tarkoittanut ilmoittaa hänelle äidin kuolemaa. Nyt hän ei tiennyt mitä sanoa, eikä Verona näyttänyt odottavan vastausta.

"Hän kuoli, ja minä näin hänet... unessa."

Hän sulki silmänsä väsyneesti. Kolme päivää myöhemmin ilmoitti Eva Poniatowski Rachel Hammersteinille, että Verona on kuollut Novonyssa. Ike Hammerstein kuuli sen ja hänen kasvonsa äkkiä kalpenivat ja hän tunsi kurkussaan tavatonta kipua. Hän ei ollut nähnyt Veronaa sen inhottavan yön jälkeen Cafe Annex'issa. Kuinka hän oli joutunut Novotnyyn luo? Ei kukaan tietänyt. Ja ei kukaan koskaan voinut selvittää salaisuutta koko Oblinskyn perheen katoamisessa. Kaikilla ihmisillä oli omat kiireensä, ja jollei joku asia tullut oikealla tavalla ilmoitetuksi, niin se pian unhoitettiin.

Oli ankan kylmä päivä tammi-kuun loppupuolella, kun he veivät Veronan ruumiin hautaan. Anton näki hänet laskettavan kerjäläisen hautaan, ja vihasi itseään kurjuuden, yksinäisyyden ja köyhyyden tähden. Mutta lääkäri vaati palkkansa, ja oli suositellut että kerjäläisen hautaus oli paras mitä voitiin onnettomalle tytölle tehdä.

Ainoastaan hautaantoimittajat, sekä lääkäri ja hän itse seurasi häntä viime lepoon. Anton tunsi että se oli oikein yhtähyvin, että mieluummin näytti köyhyytensä komeilematta.

Mutta Anton ei voinut pidättäytyä lähettämästä Ike Hammersteinille kirjettä, missä oli vain yksi lause: "Verona Oblinsky laskettiin tänäpäivänä kerjäläisen hautaan." Hän tahtoi että Ike muistaisi sen.

(Jatk.)

Mieron lapsille

Kirj. Regina H—s.

Mieron lapsen orpo, turvaton Talven tuulissa värjöttää. Kyynel kiiltävi poskella pienosen Sydän suruista väräjä.

Mieli musta, synkkä ja iloton Orvon povessa piilee ain' Äidin armahan hautakummullen Aatos rientävi kiiruhtain.

Koti töllä matalaa muistaissa Orvon kyynel vierähtää. Siellä siskokset myytiin huuto-laisiks'

Kun mieron joutui hän.

Ei hän ainoa lie, jolta mieron tie Nuoret tuntehet tummentaa. Monen monta on orpoa itkevää, Jetka miero taivaltaa.

Olet vielä pieni ja voimaton, Et voi kostaa sortajias, Kun vartut, kasvat suureksi, Niin tartu koston kalpahas'.

Liity silloin taisteluarmeijaan Luona lipun punaisen. Sen juurella joukot taistelee Myös orvoille oikeuden.

Pieni orpo köyhä ja tarvaton Vilutuulissa harhailee. Kyynel vierivi kalpeelle poskelle Näni itkusta värisee.

180 eekkeriä maata myydään pienissä paloissa

8 eekkeristä ylöspäin. Hinta valhtelee \$38.00—\$65.00 eekkeriltä maan laadun mukaan. Alasmaksu \$10.00 eekkeriä kohti. Käteisellä ostalissa alennusta. Maalla on pientä leppä-metsää, sekä osalla, joka ei ole alvan tasaista, kuusimetsikköä. Maa on viljelemätöntä, vaan helposti puhdistettavaa, joten vähempivarainenkin pääsee helposti alkuun. Naapurusto suurimmaksi osaksi suomalaisia. Kouluun noin puoli mailia. Vesi hyvää ja helposti saatavissa. Lewis & Clark joki aivan lähellä, josta voi kalastaa ja käyttää kulkutienä Astoriaan, jossa saa tuotteet helposti kaupaksi. Maa sopii hedelmien, juurikasvien, heinä y. m. viljelykseen. Ainoastaan noin 6 mailia Astoriaan, hyvän tien varrella. Omistaja, joka on puoluetoveri, on rahan tarpeessa ja pakotettu myymään siitä suoriutuakseen. Omistaja käy Astoriassa lauantaisin, vaan ostosopimuksia voi tehdä Toverin välityksellä.

Halulliset ostajat voivat kirjoittaa Toveriin ja saada enempi tietoja. **TOVERI, Astoria, Ore.**

LEIMASIMIA (Rubber Stamps) kaikista laadusta saa tilata Toverin Kirjakaupasta.

MULLAN S. S. O. OMPELUSEURAN KOKOUKSET pidetään joka torstai Suomi-Haalilla, kello 8 j.p.p. Kaikki tervetulleita.

HOQUIAMIN S. S. O. OMPELUSEURAN KOKOUKSET pidetään osaston talolla, Ahjolassa, joka torstai, kello 2 j.p.p. Osote: 315—10th St., Hoquiam, Wash.

HANNAN S. S. O. OMPELUSEURAN KOKOUKSET pidetään jokaisen viikon torstaina, kello 8 j.p.p. Huom! Kahvia saatavana joka kokouksen loputtua.

SAND COULEEN, MONT., S. S. O. OMPELUSEURA pitää kokouksensa jok toinen torstai-iltta kello 7. Tervetuloa kaikki!

Cloquetin s. s. osaston ompeluseuran kokous pidetään joka toinen viikko, torstaina, jälkeä puolenpäivän, osaston talolla. C. s. s. ompeluseura, 815 Ave. F., Cloquet, Minn.

WAUKEGANIN, ILL., S. S. O. VIRALLISET KOKOUKSET pidetään joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena sunnuntaina, alkaen kello 2 i.p.—Osaston ompeluseuran kokoukset ovat joka kuukauden toisena torstaina, alkaen kello 2 i.p. Kahvia kokouksen loputtua.

Huom!
New York'in Suom. Naisten OSUUSKOTI
ja palkanvälitystoimisto:
241 Lenox ave, 122 st.
Telef. 813 Morning side.

ASTORIAN S. S. O. OMPELUSEURAN KOKOUKSET pidetään osaston talolla joka torstai-iltta, kello 8. Osote: 262 Taylor Ave.

STOCKETT'IN S. S. O. OMPELUSEURAN KOKOUKSET pidetään joka torstai-iltta kello 7. Saapukaa kaikkiin.

NYT VALMIS!!!

Näytelmiä lapsille

KLAUDIE PARKKOSEN

Lasten Näytelmiä

LASTEN JOULU

murhenäytelmä 1:ssä näytöksessä

— JA —

UNTA VUONNA 1916

murhenäytelmä 1:ssä näytöksessä

Kirjanen sisältää molemmat näytökset. Se on nyt jo valmistunut, joten lapset voivat harjoitella kappaleet esitettäväksi joko jouluna tai ennen.

Ilmestyskappaleet sekä muut, ottakaapa tämä huomioon ja tilatkaa kappaleet nyt heti, saadaksenne ne harjoituksen alle.

Kappaleissa on osia noin 10 lapselle, joten on parasta tilata riittävä määrä, ettei tarvitse rooleja kirjoitella.

Kirja maksaa ainoastaan 25 senttiä kappale.

TOVERITAR, Box 99, Astoria, Ore.

Lähetätkää kpl. Klaudiv Parkkosen Lasten Näytelmä kirjaa, jossa on kappaleet "Lasten Joulu" ja "Unta vuonna 1916," osotteella:

Nimi

Osote

Rahaa seuraa mukana \$.....